

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG och ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

49. Köping.

Pl. XXX. Fig. 49.

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, koncept nr 30, utskrift nr 18. — L. 1296. — Peringskiöld, *Mon. runica* 8, 38, teckning, här återgifven Pl. XXX, fig. 49.

Rhezelius säger i konceptet: »Denne $\mathfrak{R}\mathfrak{h}$ ligger på kyrkegården widh wester Tornet på söder sidhan i wrån wid wapenhuset, är huggen i röd steen».

Höjden angifves af Rhezelius utskrift och på Peringskiölds teckning till ungefär $2\frac{1}{2}$ aln (1,48 m.), i konceptet till 10 ctr (circa 1,5 m.), bredden på midten af Rhezelius i utskriften $1\frac{1}{8}$ aln. (66,8 cm.), i konceptet $4\frac{1}{2}$ ctr (65,8 cm.). Stenen är nu försvunnen.

Af inskriftens första namn visa teckningarna blott nedre delen af tre stafvar. Huruvida det följande 'och' varit ristadt **auk** eller **uk**, är ej klart; för **uk** talar teckningen hos Rhezelius, för **auk** måhända den hos Peringskiöld. Det följande **iorkil** hos båda utgör säkerligen en felläsning för ***porkil**.

Den afidna systemens namn är hos båda **asprn** med **s** i form af ett streck från öfre slinglinien, såsom alla **s** uti inskriften. L. 1297 har däremot **Apru**. Den förstnämnda läsningen bekräftar Rhezelius ytterligare genom transskriptionen *Aster* och öfversättningen »in honorem Esterude sororis suæ». Att namnet är en sammansättning med *as-* som första led, är alltså tydligt nog, den andra måste åter vara felläst. Teckningens **prn** skulle lätt förklaras, om namnet varit *Asrun*, se Lundgren, *Personnamn från medeltiden*, s. 19; \mathfrak{R} kunde lätt felläsas som \mathfrak{p} , \mathfrak{N} som \mathfrak{R} ; i koncept 30 finnes ingen staf ofvan kännestrecket i \mathfrak{p} . Efter det följande **sustur** · **sina** · **auk** · visa teckningarna blott nedersta delen af ett par runor och så efter ett långt tomrum fyra stafvar, föregångna af punkt, hvilket lika litet som första namnets rester upptages här nedan uti inskriften.

Inskriften har alltså varit följande: — $[\mathfrak{t}]\mathfrak{N}\mathfrak{P}$ · $\mathfrak{H}\mathfrak{R}\mathfrak{P}\mathfrak{I}\mathfrak{R}$ · $\mathfrak{N}\mathfrak{I}\mathfrak{N}$ · $\mathfrak{R}\mathfrak{t}\mathfrak{t}\mathfrak{t}$ · $\mathfrak{I}\mathfrak{t}\mathfrak{t}$ ·
· $\mathfrak{H}\mathfrak{t}\mathfrak{t}\mathfrak{h}$ ¹ · $\mathfrak{t}\mathfrak{p}\mathfrak{R}\mathfrak{t}$ · $\mathfrak{N}\mathfrak{I}\mathfrak{N}\mathfrak{R}$ ² · $\mathfrak{I}\mathfrak{t}\mathfrak{t}$ · $\mathfrak{t}\mathfrak{N}\mathfrak{P}$ · —

Translitteration: — [a]uk · iorkil · litu · rata · stin · afta¹ · asprn · sustur² ·
sina · **auk** · —

Transskription: — *auk þorkæll létu rétta stæin æfta Ásrún systur sína auk* —

Öfversättning: — och Torkel läto resa stenen efter sin syster Asrun och —

¹ Rhezelius, koncept 30 $\mathfrak{H}\mathfrak{t}\mathfrak{t}\mathfrak{h}$ *efla*.

² Rhezelius, koncept 30 **sustur**.

